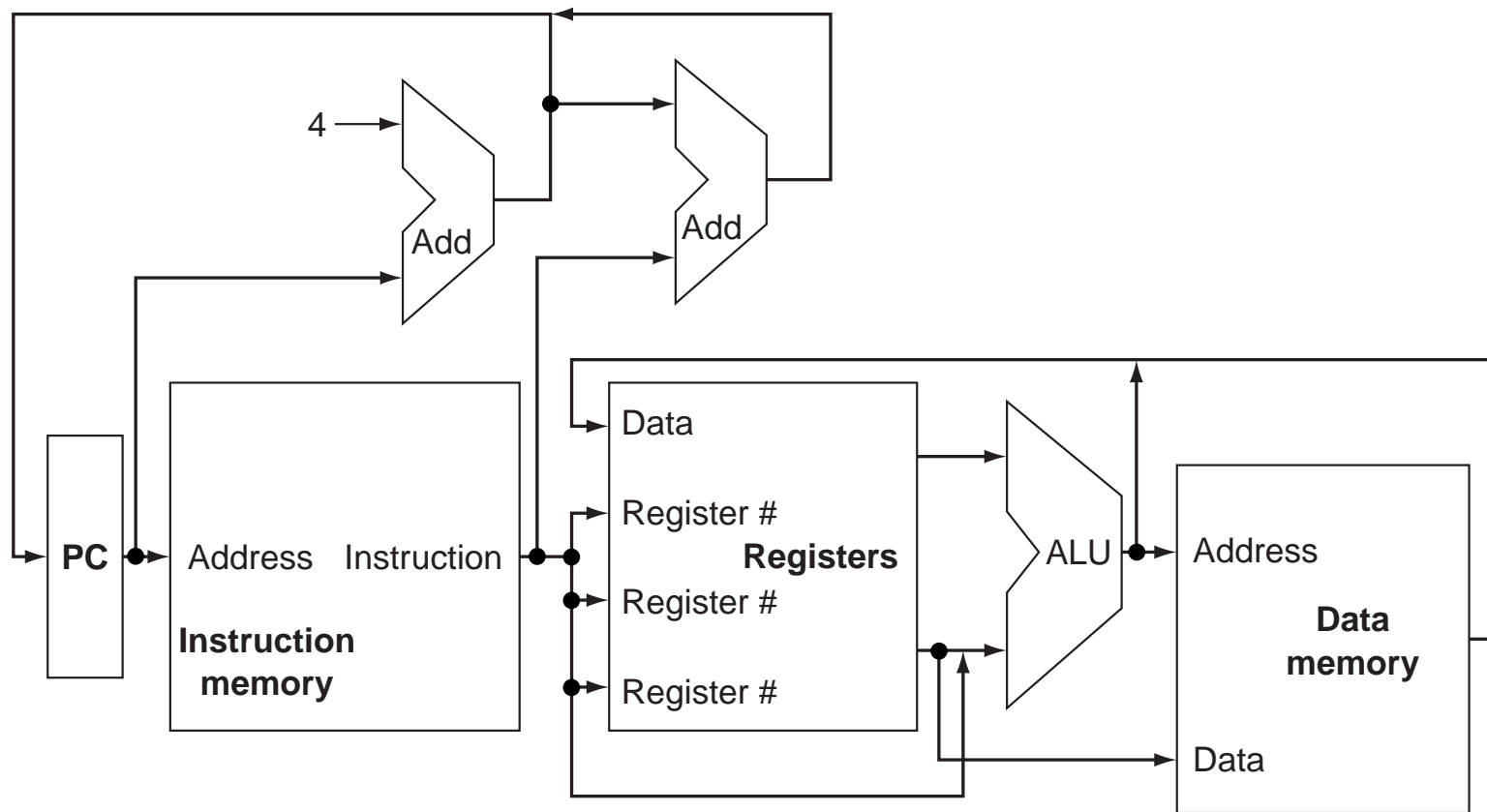

Przetwarzanie potokowe

(pipelining)

Przypomnienie - implementacja jednocyklowa

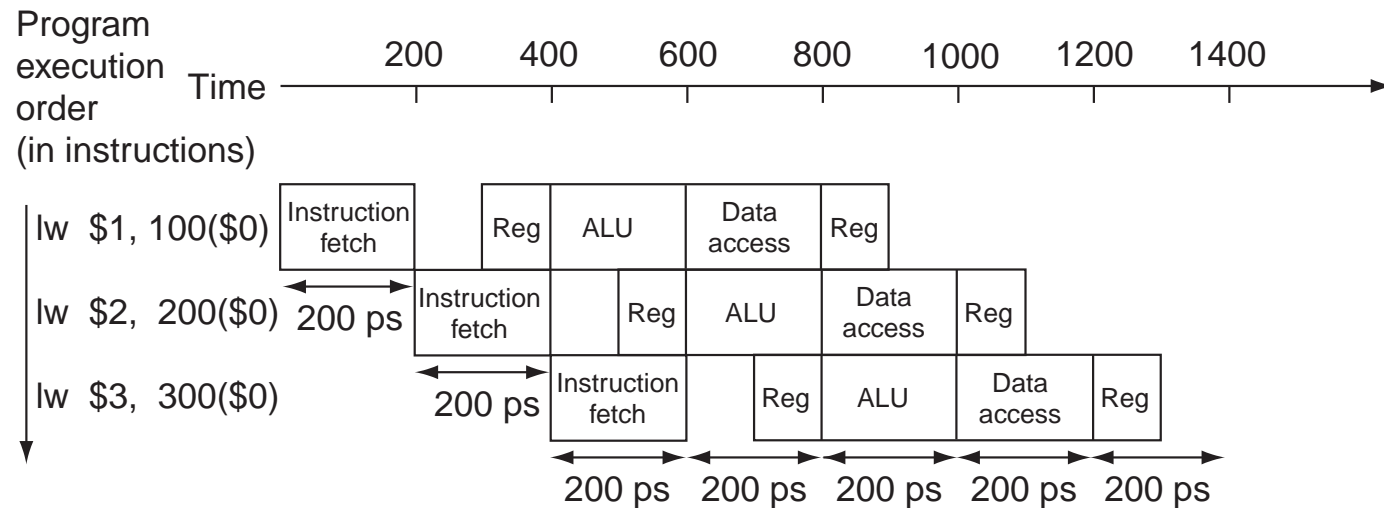
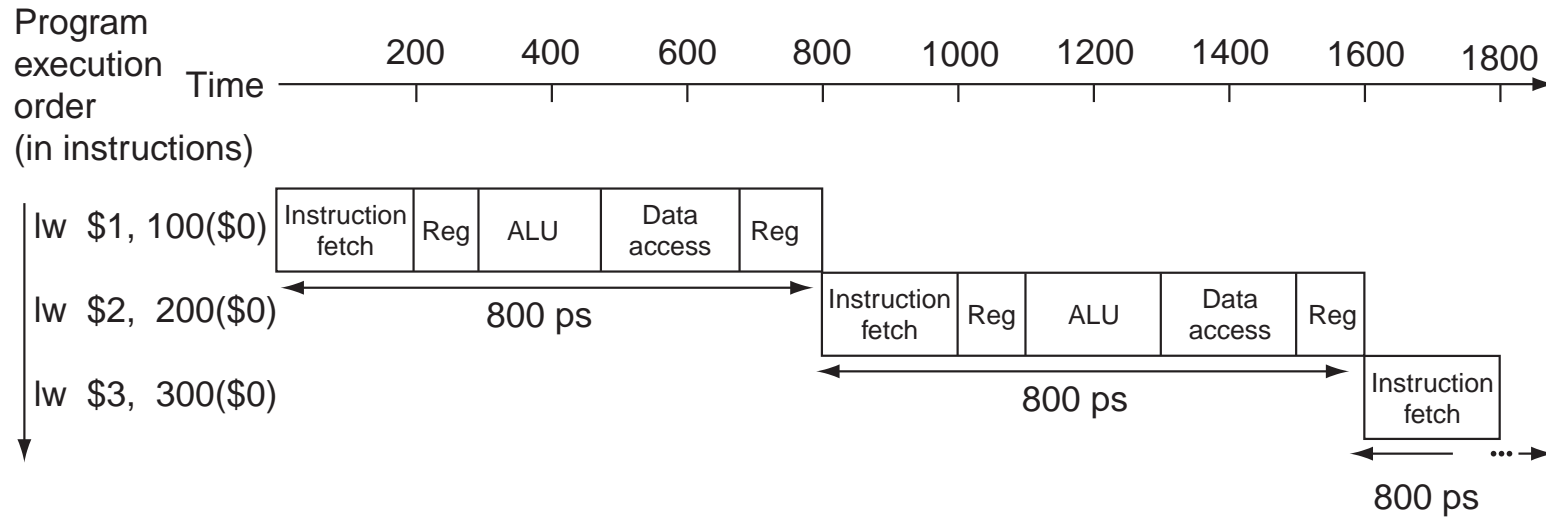
Wstęp

- W implementacjach prezentowanych tydzień temu w jednym momencie wykonuje się tylko jeden rozkaz.
- Jego wykonanie przebiega w kilku fazach.
- W każdej fazie używana jest tylko część układów logicznych.
- Pomysł: w momencie gdy pierwszy rozkaz rozpoczyna drugą fazę, drugi zaczyna pierwszą; gdy pierwszy zaczyna trzecią, drugi zaczyna drugą, a trzeci pierwszą, itd.
- W efekcie w jednym momencie wykonuje się tyle rozkazów ile jest faz. Każdy wykonywany rozkaz znajduje się w innej fazie.
- Taką technikę nazywamy *przetwarzaniem potokowym* (ang. *pipelining*).
- W przetwarzaniu potokowym nie przyspieszamy wykonania pojedynczego rozkazu (wręcz przeciwnie!).
- Zysk dzięki urównolegleniu wykonywanie operacji.

MIPS - fazy wykonania rozkazu

- Wykonanie rozkazu podzielimy na 5 faz:
 - Pobranie rozkazu z pamięci (IF, instruction fetch) - 200ps
 - Dekodowanie rozkazu i odczyt rejestrów (ID, instruction decode) - 100 ps
 - Wykonanie operacji typu R lub wyliczenie adresu (EX, execute) - 200 ps
 - Operacja na pamięci (MEM, memory) - 200 ps
 - Zapis do rejestru (WB, write back) - 100 ps

Porównanie

Projektowanie listy rozkazów

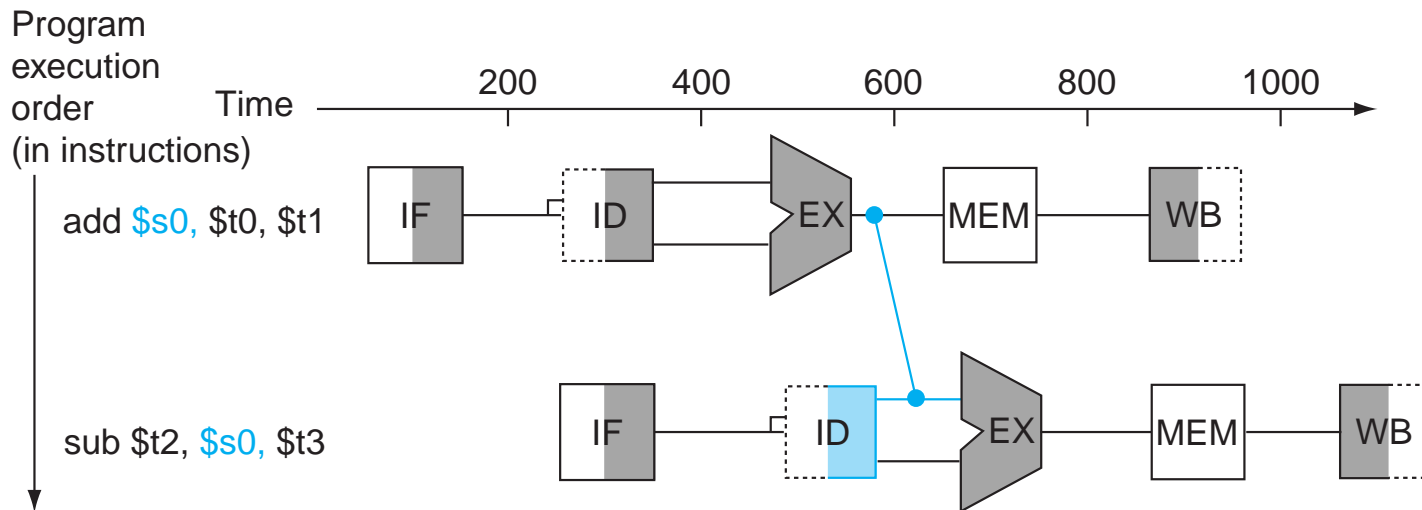
- Lista rozkazów MIPS została zaprojektowana z myślą o przetwarzaniu potokowym.
- Stała długość rozkazów ułatwia ich pobieranie.
- Mała liczba formatów rozkazów. Rejestry źródłowe w tych samych miejscach - rejestry można odczytywać równoległe z dekodowaniem rozkazu.
- Operacje na pamięci wykonują tylko rozkazy lw , sw (i ich warianty).

Hazardy

- Hazardy strukturalne
 - Dwa rozkazy chcą w tej samej chwili skorzystać z tego samego zasobu (np. ALU, pamięć, rejestry)
 - W zasadzie problem nie występuje w przypadku MIPS.
 - Pojawiłby się, gdybyśmy nie rozdzielili pamięci.
- Hazardy danych.
 - Rozkaz potrzebuje rejestru, który zapisuje poprzedni rozkaz.
 - Np. `add $s0, $t0, $t1` `add $t2, $s0, $t3`
- Hazardy sterowania.
 - W przypadku rozkazu skoku nie wiadomo, który rozkaz należy pobrać jako następny.
 - Szczególnie trudne w przypadku skoków warunkowych.

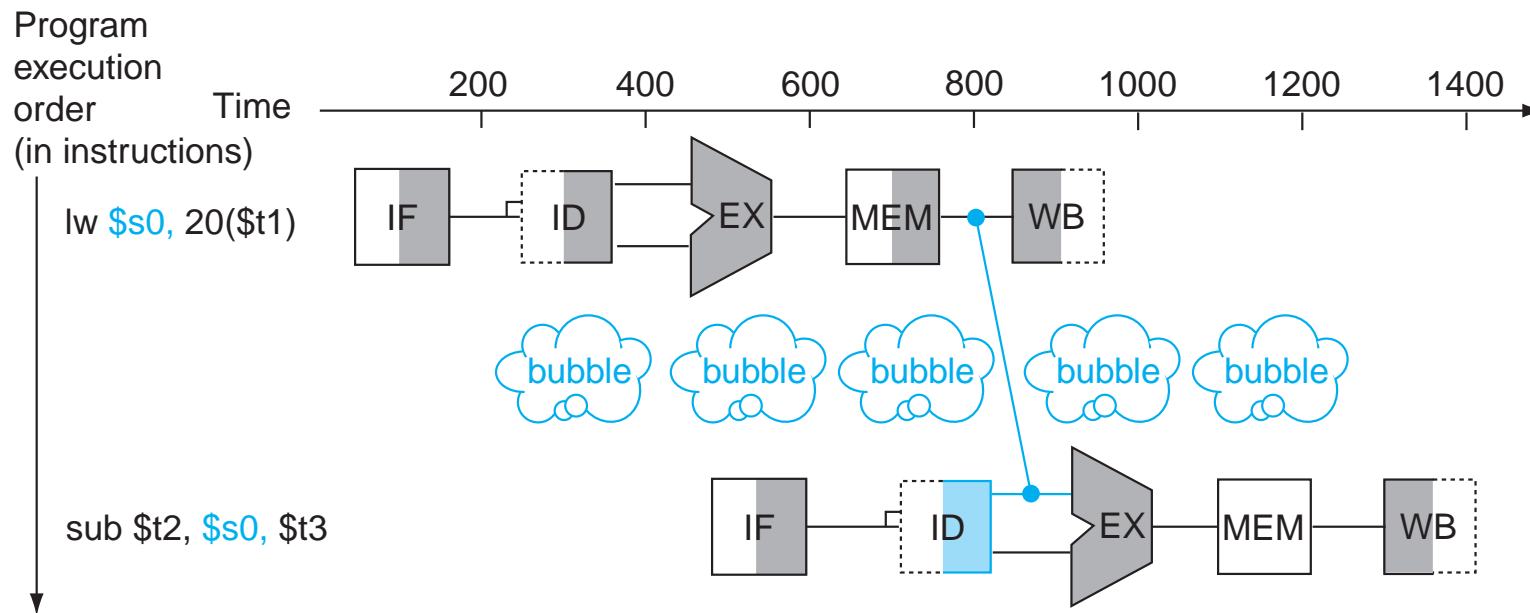
Hazardy danych

- Np. `add $s0, $t0, $t1` `add $t2, $s0, $t3`
- `$s0` jest zapisywany dopiero w piątej fazie pierwszego rozkazu
- Drugi rozkaz potrzebuje go już dwa cykle wcześniej!
- Rozwiązanie kiepskie: opóźnić (jakoś) wykonanie drugiego rozkazu o dwa cykle (dodać dwa „bąbelki”).
- Rozwiązanie programowe: reorganizacja kodu (np. przez kompilator) - trudne.
- Rozwiązanie sprzętowe: *forwarding (bypassing)*

Hazardy danych - cd.

- Forwarding nie eliminuje wszystkich hazardów danych.

Hazardy danych - reorganizacja kodu

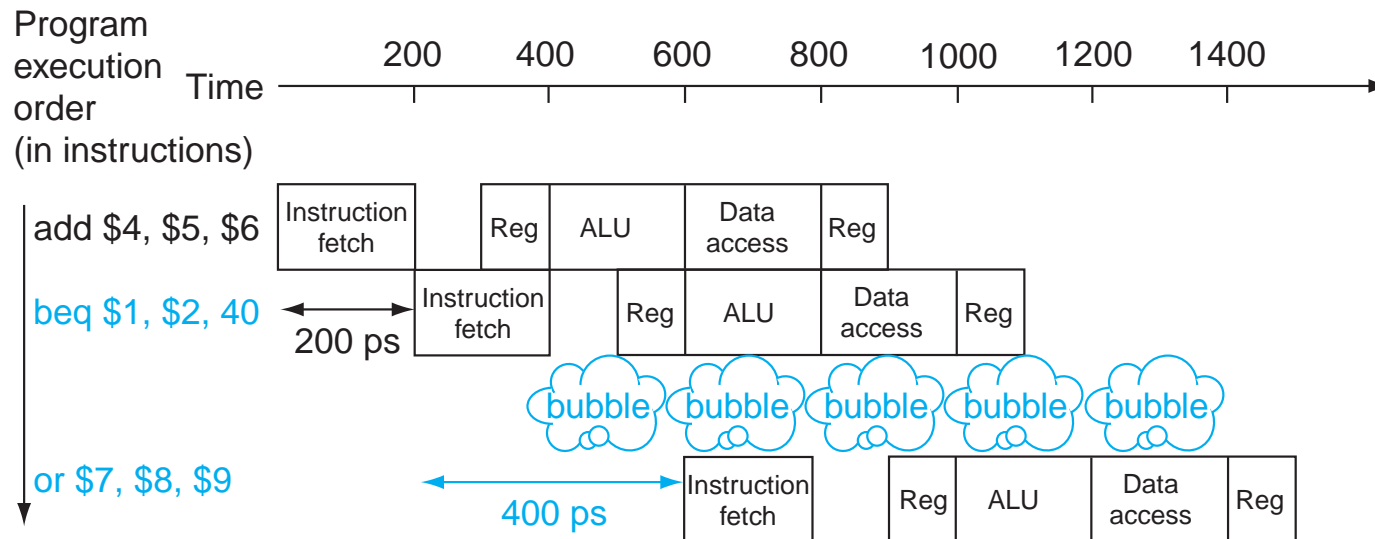
```
lw  $t1, 0($t0)
lw  $t2, 4($t0)
add $t3, $t1, $t2
sw  $t3, 12($t0)
lw  $t4, 8($t0)
add $t5, $t1, $t4
sw  $t5, 16($t0)
```

```
lw  $t1, 0($t0)
lw  $t2, 4($t0)
lw  $t4, 8($t0)
add $t3, $t1, $t2
sw  $t3, 12($t0)
add $t5, $t1, $t4
sw  $t5, 16($t0)
```

- Z lewej strony 2 hazardy (rozказы add) – pozostałe eliminowane przez forwarding.
- Z prawej – brak hazardów.

Hazardy sterowania

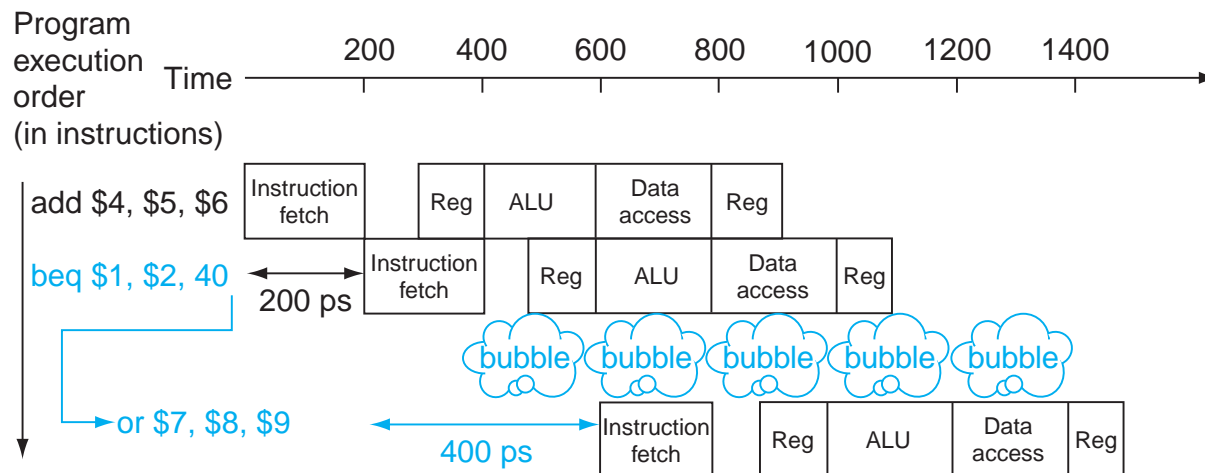
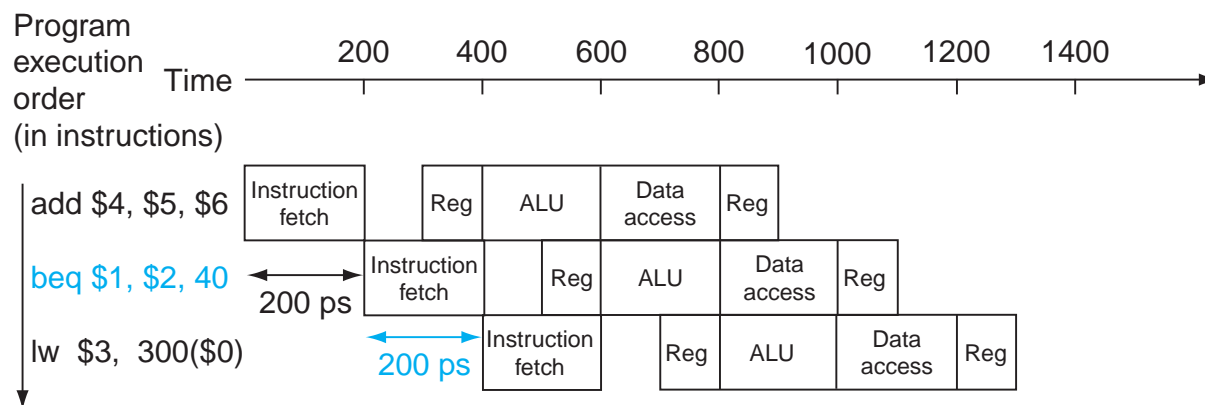
- Załóżmy, że potrafimy w drugiej fazie wykonywania `beq` porównać rejestry, wyliczyć adres i ustawić nowy PC
- Nawet wtedy musimy opóźnić potok:

Hazardy sterowania - przewidywanie skoków

• Jedno z rozwiązań: przewidywanie skoków

• Np. zakładamy, że skoki się nie wykonują

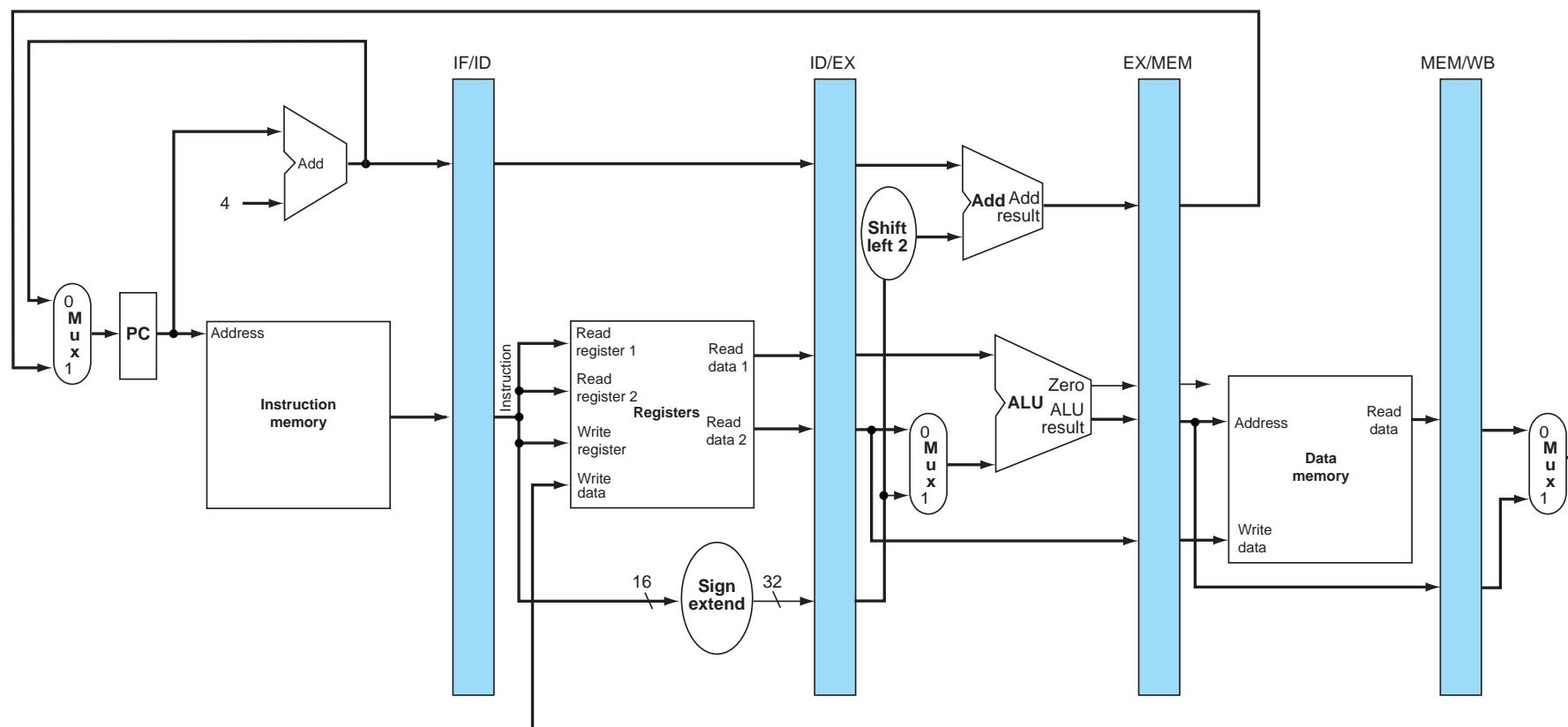

Hazardy sterowania - przewidywanie skoków

- Można zakładać, że niektóre skoki się wykonują (np. te skaczące wstecz), a inne nie.
- Przewidywanie może być też dynamiczne – jeśli podczas poprzedniego przejścia przez rozkaz skok się wykonał, to teraz też zakładamy, że się wykona. Można prowadzić historię kilku ostatnich wykonań. Potrzebne oczywiście dodatkowe układy logiczne.
- Dobrze zorganizowane przewidywanie dynamiczne daje ponad 90% skuteczność!
- Inne rozwiązanie: skoki opóźnione (stosowane naprawdę w MIPS, ale niewidoczne dla programisty assemblerowego).

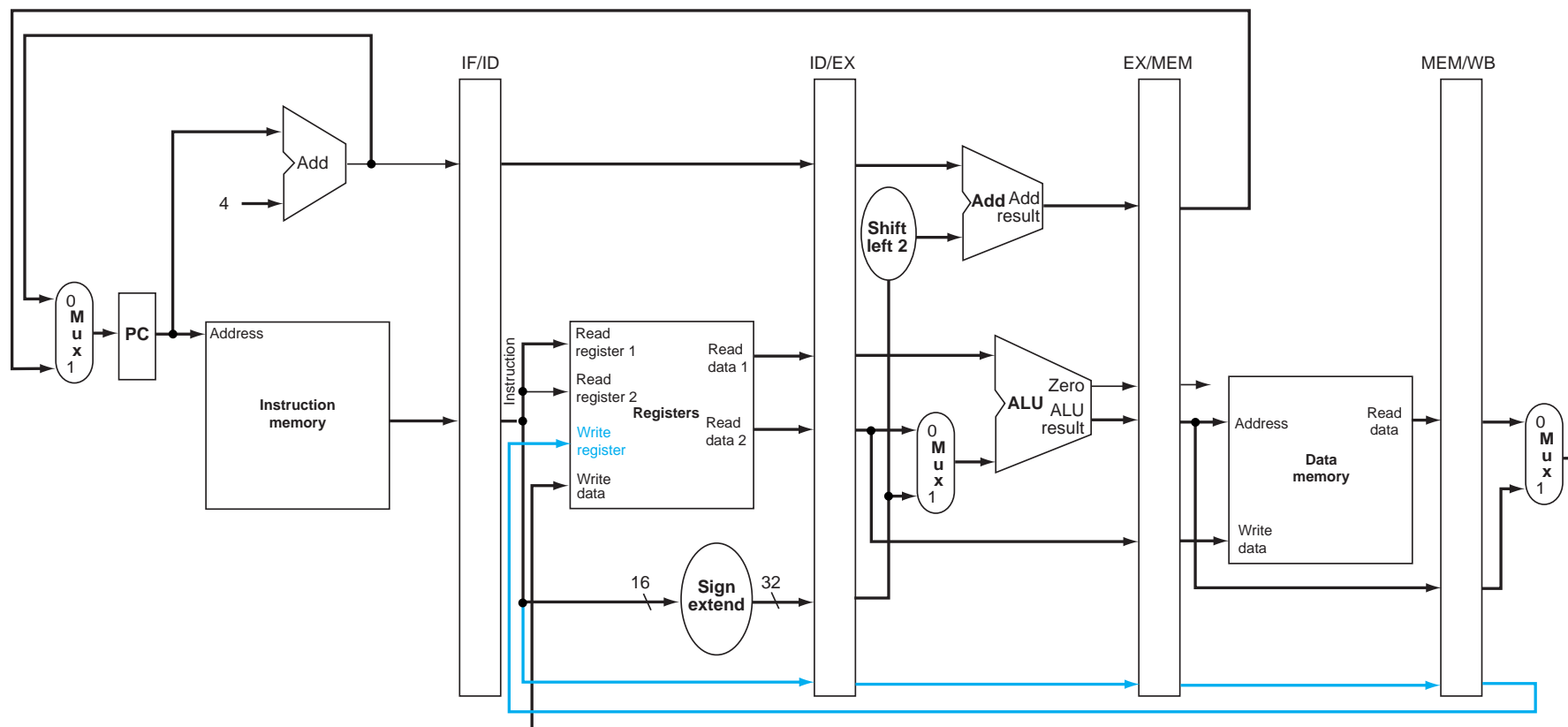
Model procesora potokowego

- Rozważamy listę rozkazów taką jak tydzień temu, ale bez j .
- Nowość - rejestry rozdzielające poszczególne fazy.
- Na początek nie przejmujemy się hazardami.

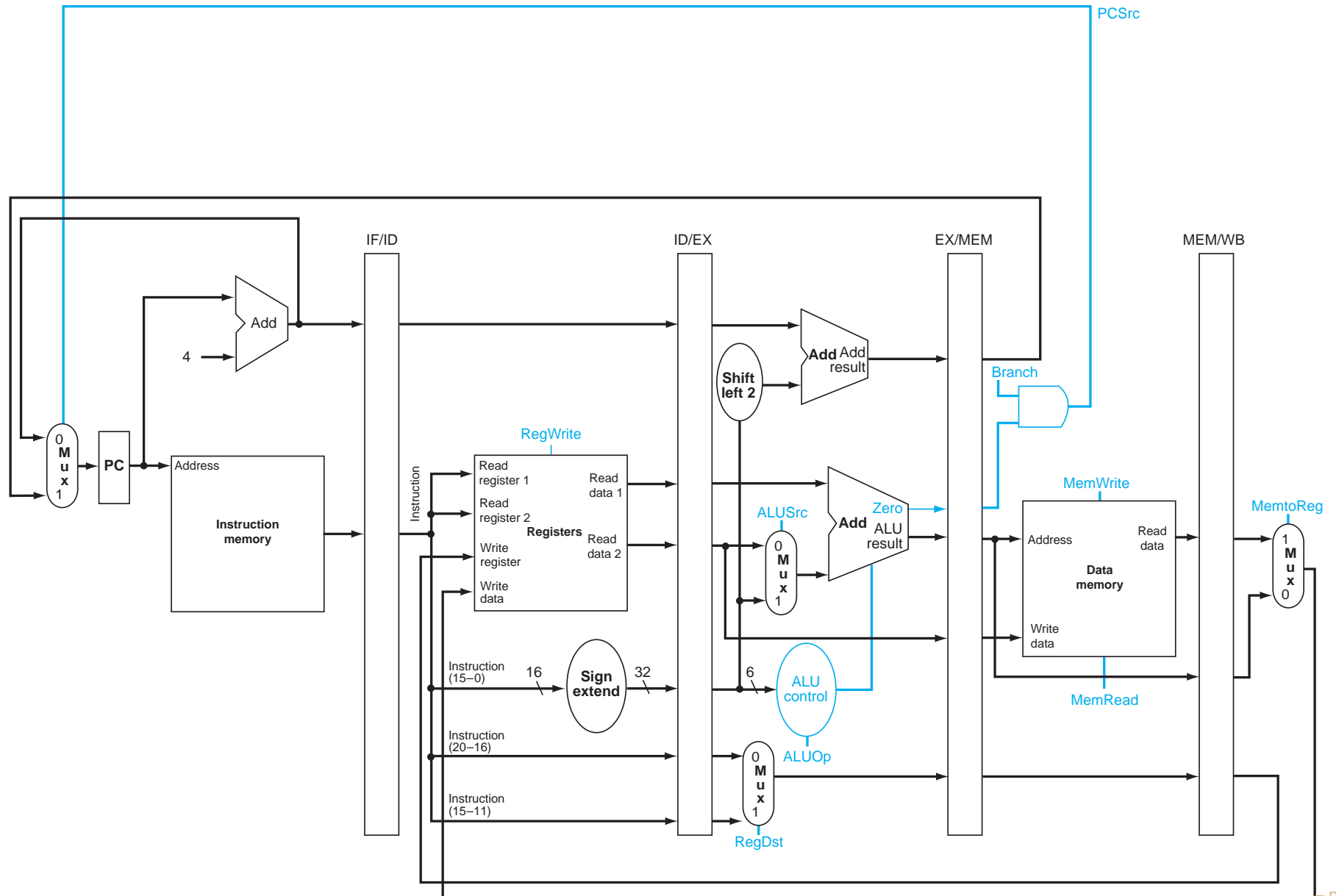

Model procesora potokowego – poprawka

🟢 Skąd bierzemy numer rejestru do zapisania (dla lw)?

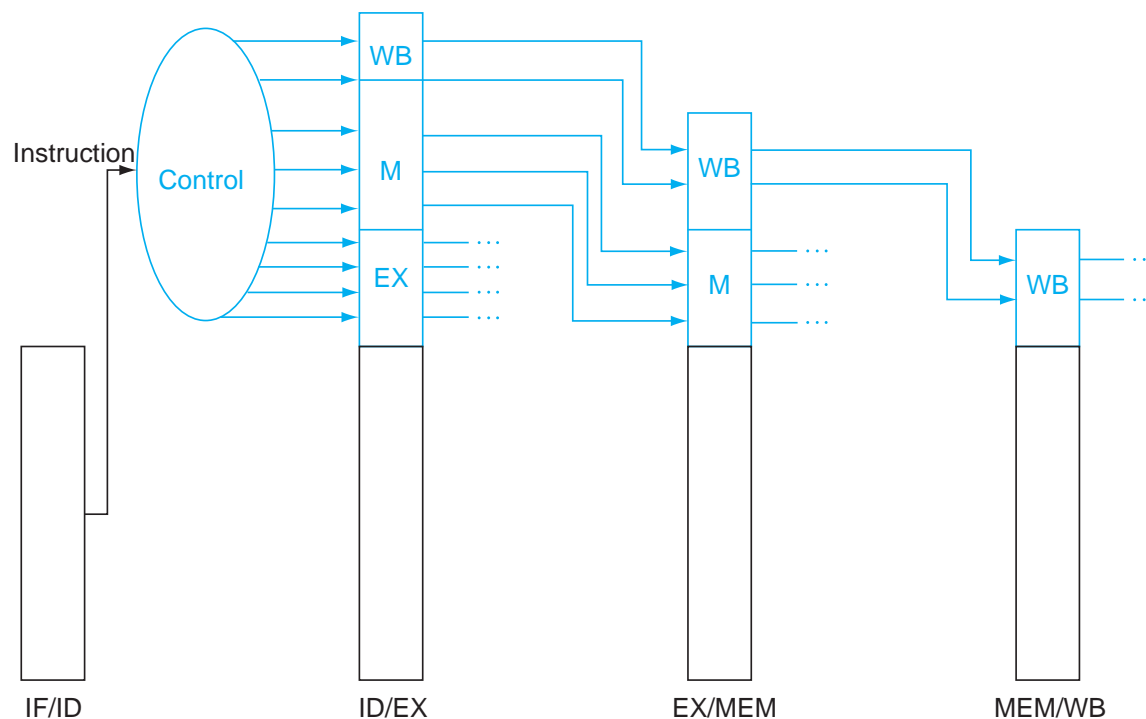

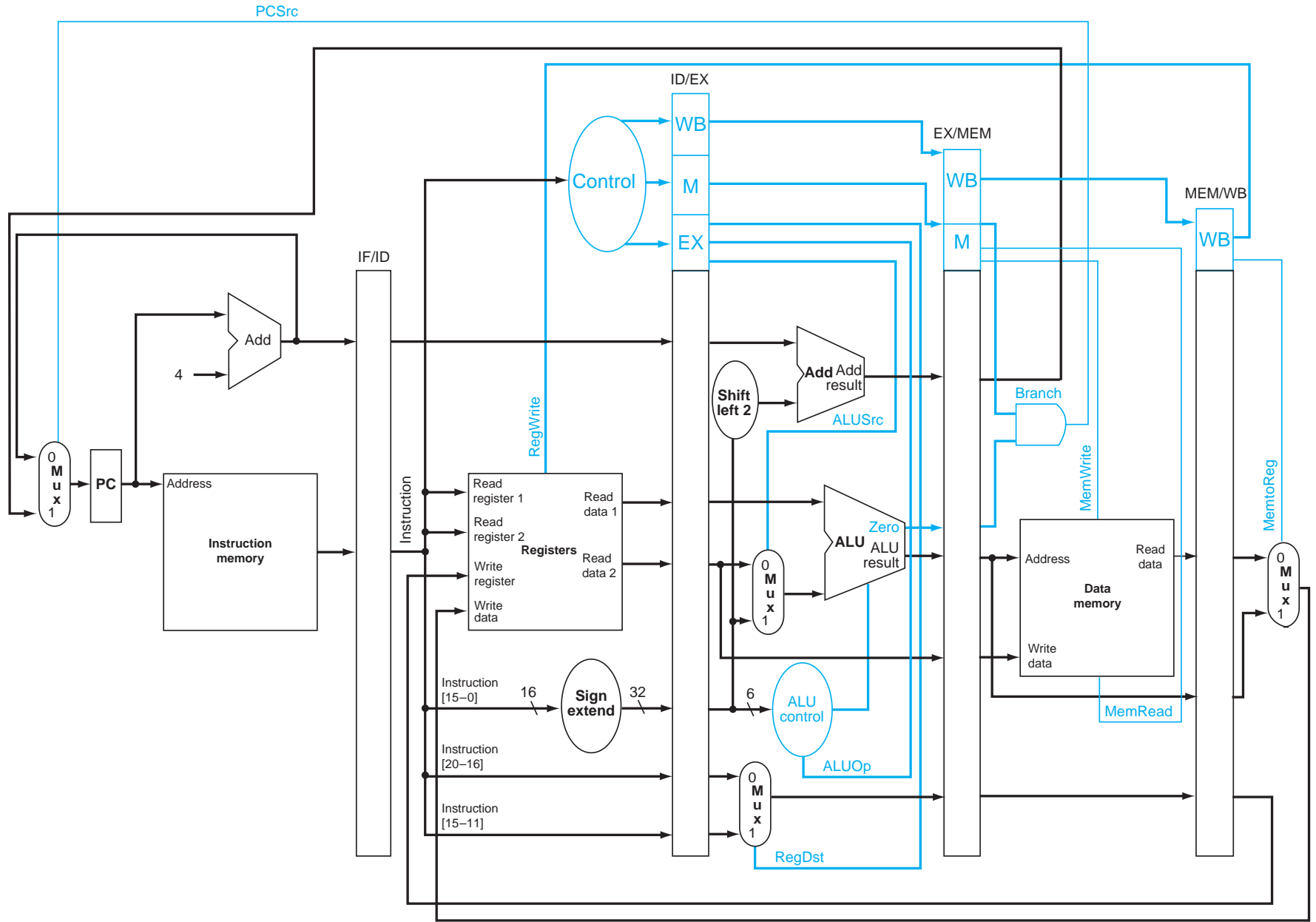
Model procesora potokowego - sygnały sterujące

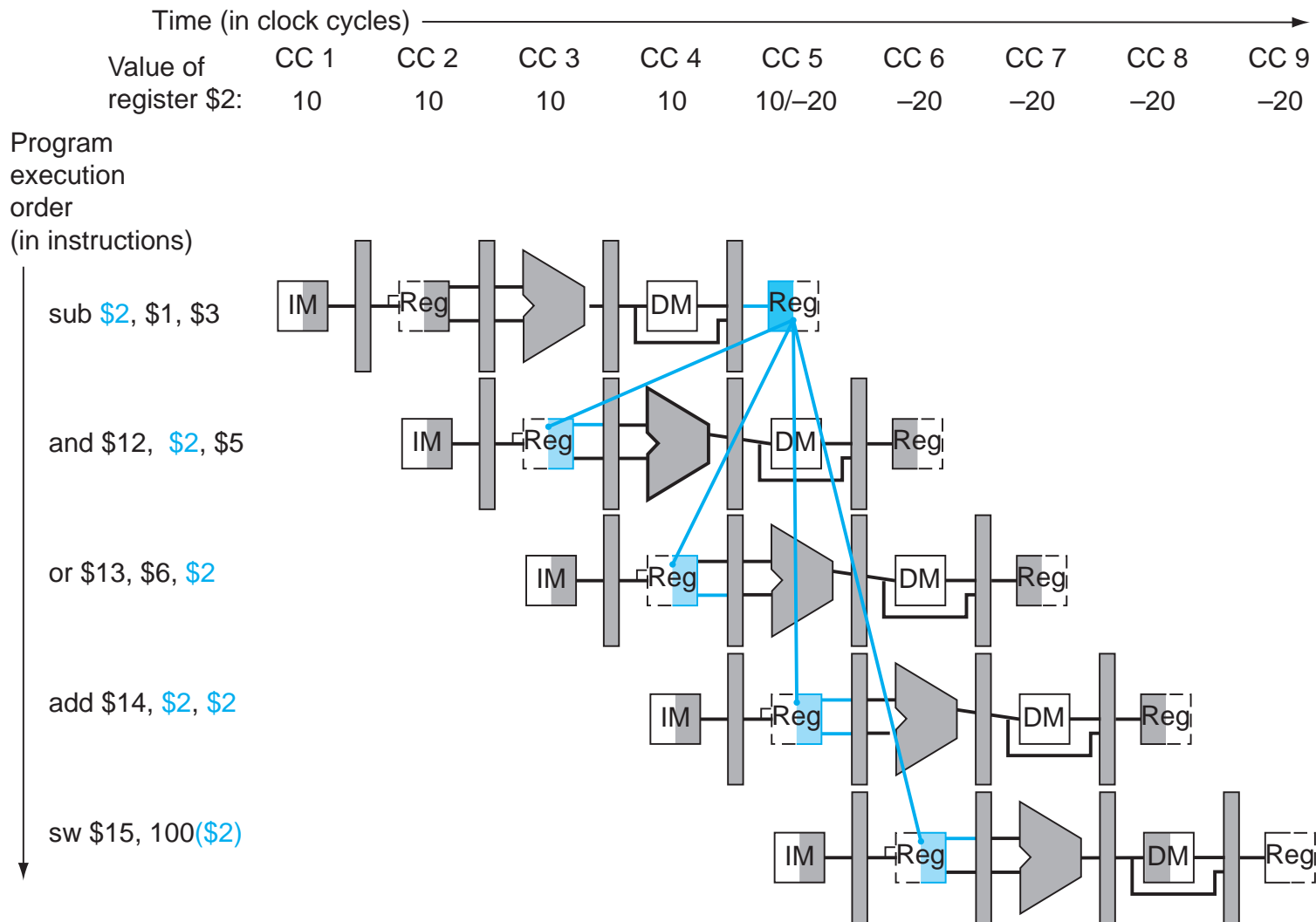
Model procesora potokowego – sterowanie

- Sygnały sterujące podobne jak w rozwiązaniu jednocyklowym
- Brak specjalnych sygnałów dla dwóch pierwszych faz (niezależne od rozkazu)

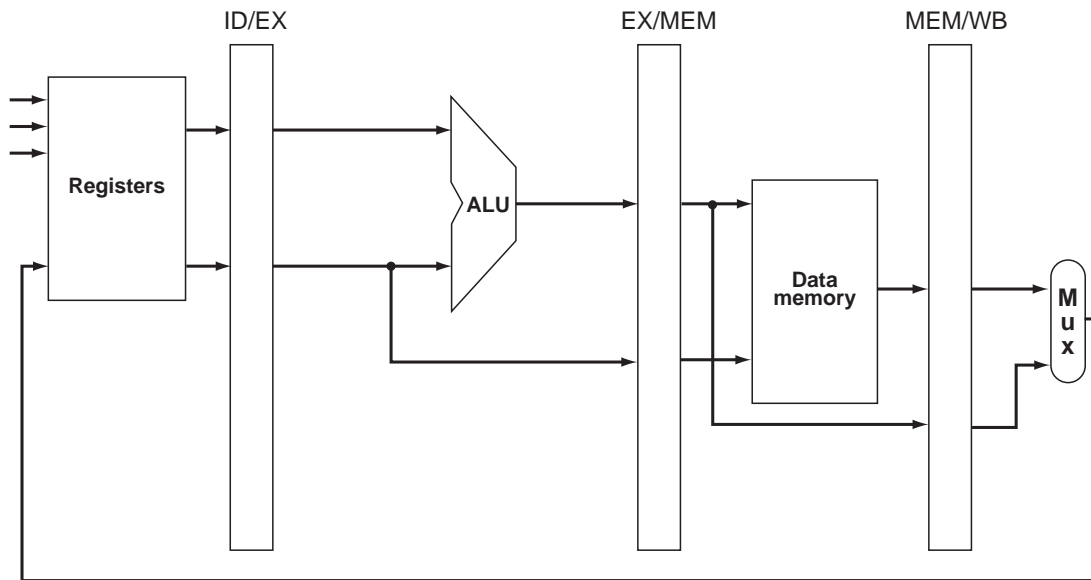

Hazardny danych i forwarding

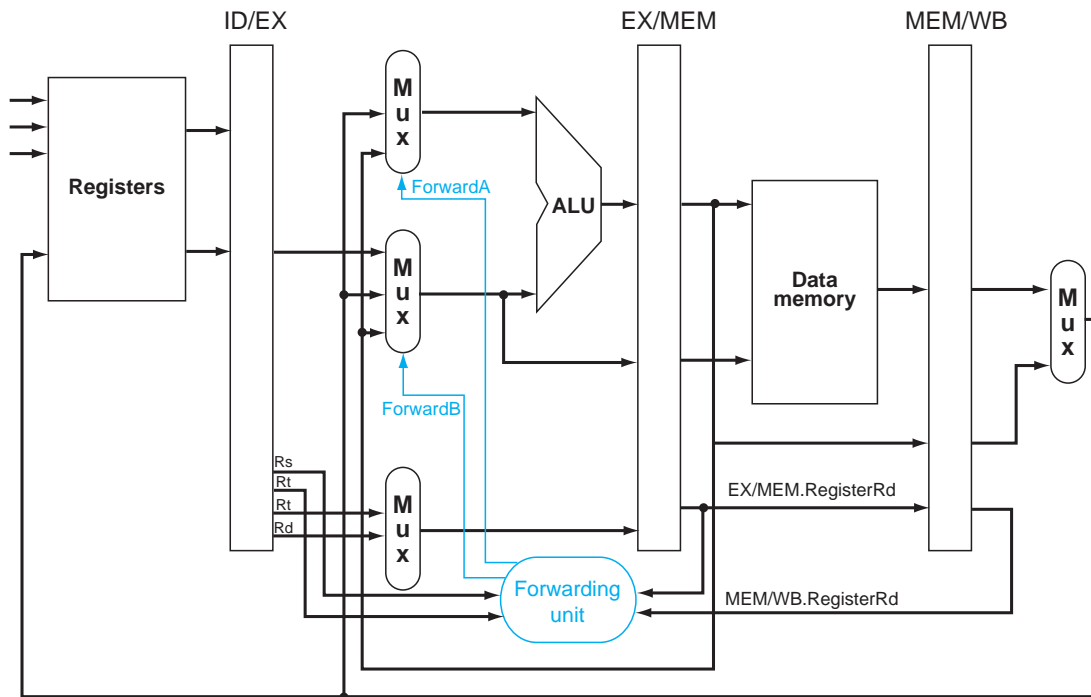

Forwarding

- Rejestry rozdzielające fazy potoku przechowują m.in. numery rejestrów źródłowych (rs, rt) oraz przeznaczenia (rd) biorących udział w operacji.
- Cztery sytuacje:
 - EX/MEM.RegRd = ID/EX.RegRs
 - EX/MEM.RegRd = ID/EX.RegRt
 - MEM/WB.RegRd = ID/EX.RegRs
 - MEM/WB.RegRd = ID/EX.RegRt

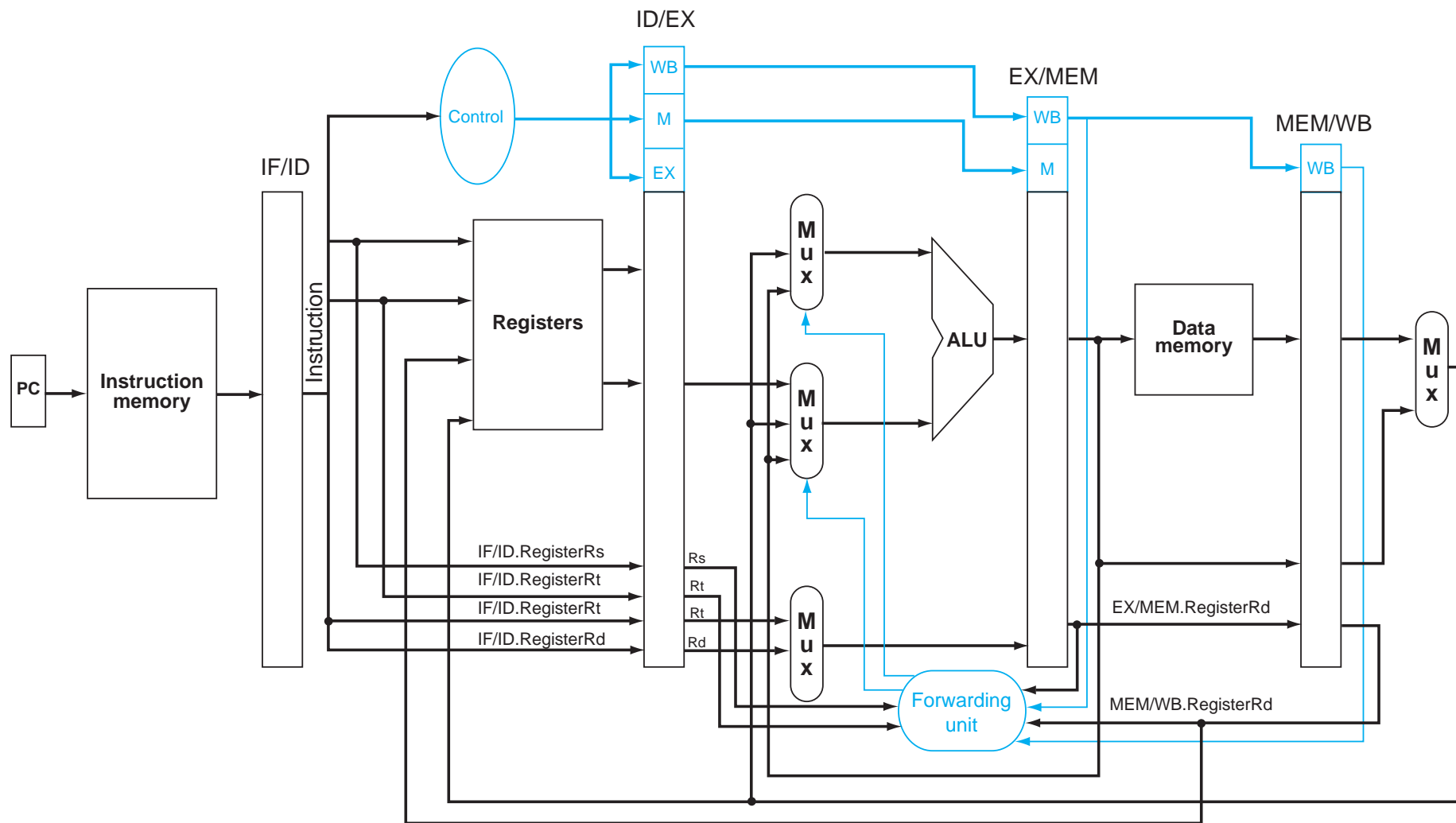

a. No forwarding

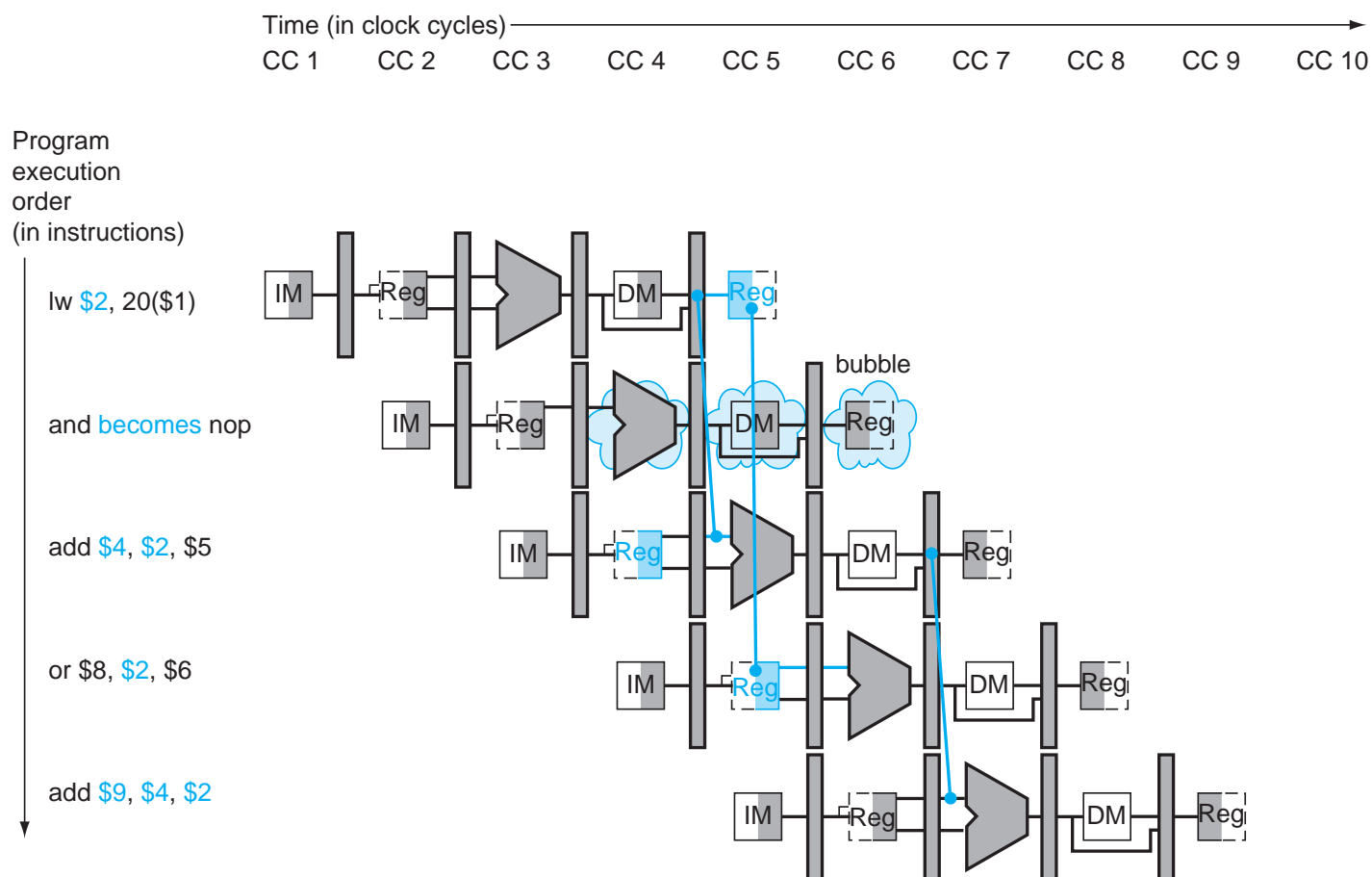
b. With forwarding

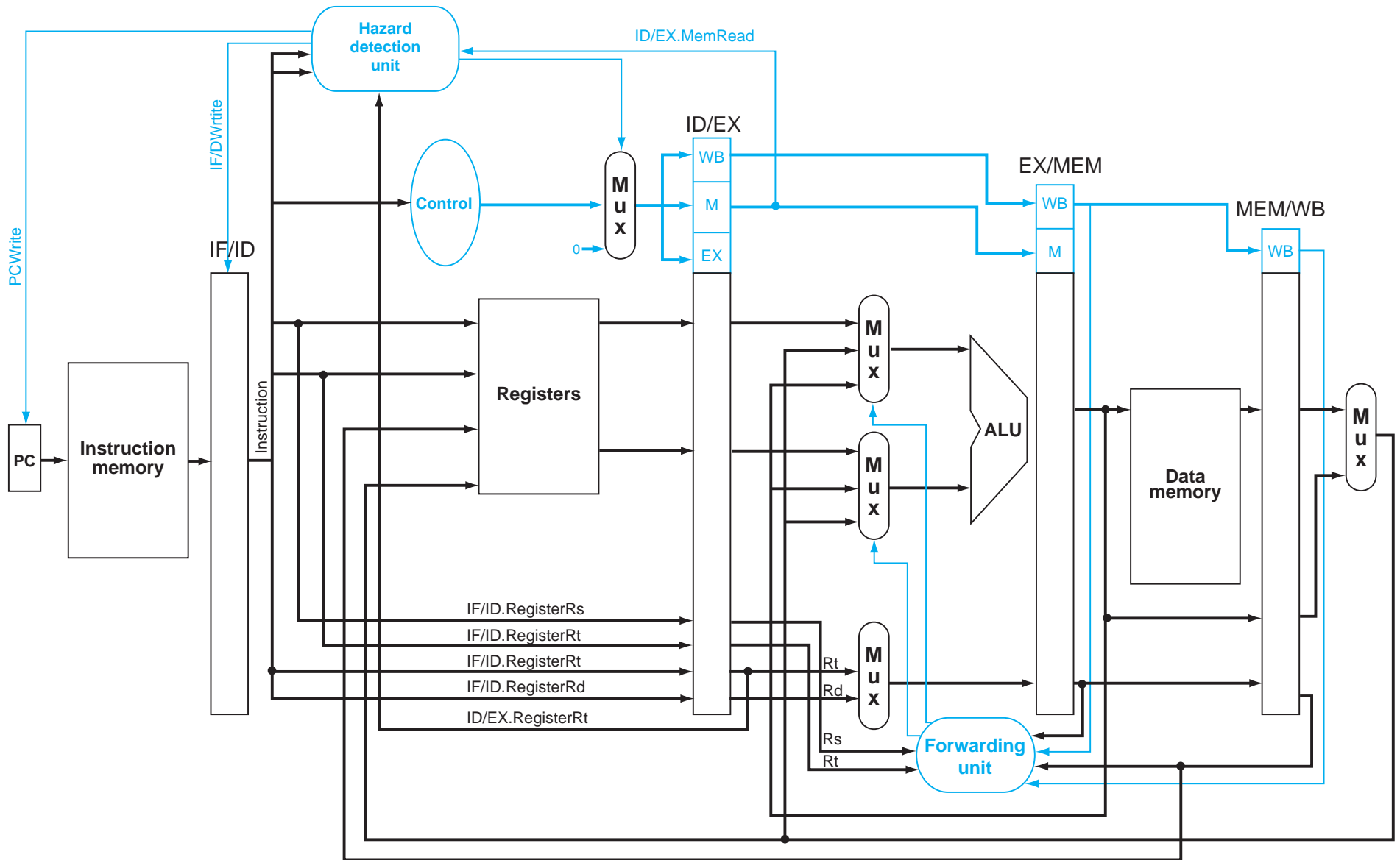
Sterowanie dla forwardingu

Hazardy nieusuwalne

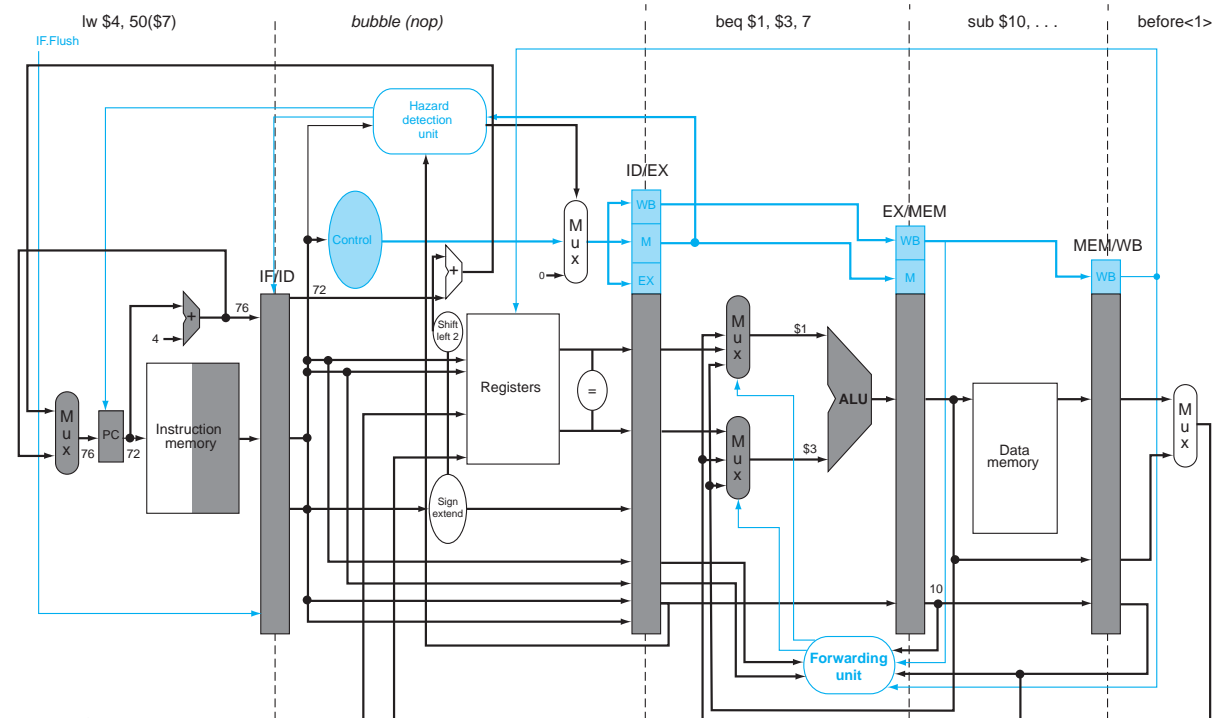
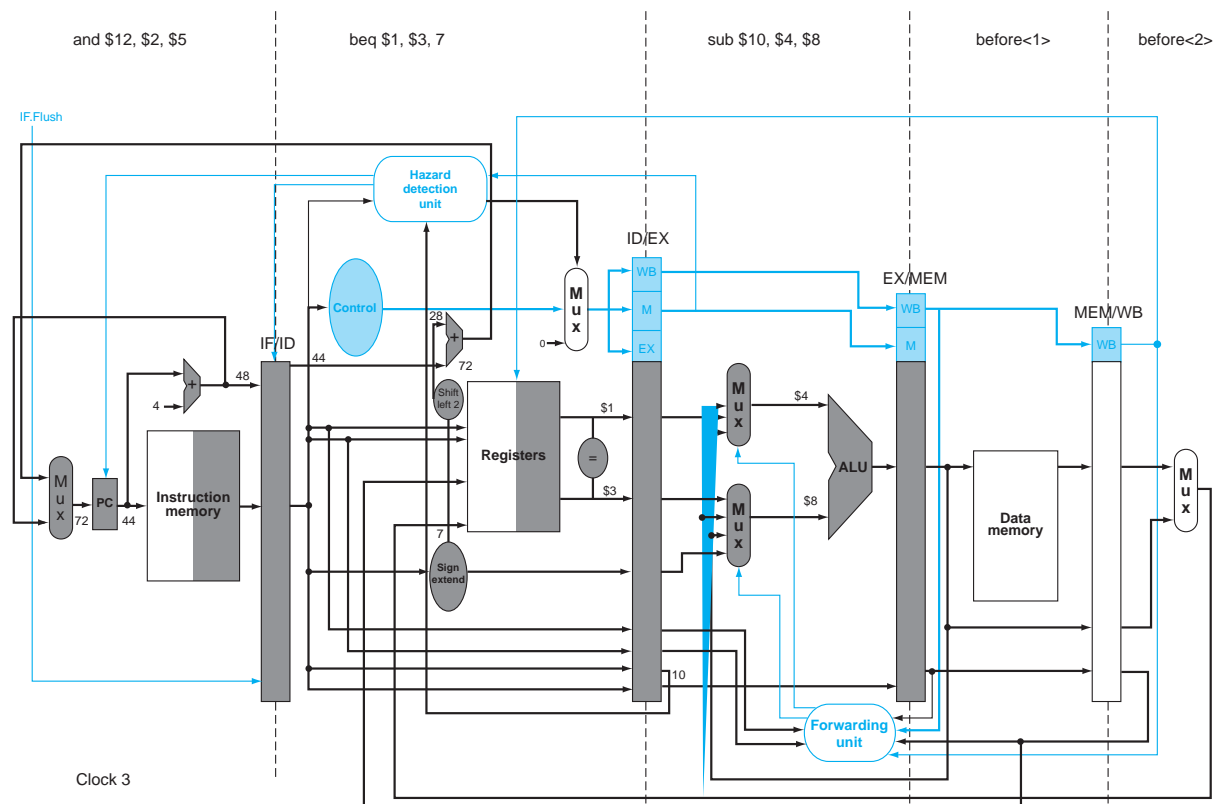
- lw \$2, 20(\$1) add \$4, \$2, \$5
- Dana jest potrzebna na jeden cykl przed odczytem z pamięci
- Musimy stracić jeden cykl - dodajemy pojedynczy „bąbelek”

Hazardy sterowania

- Przesuwamy wyliczanie adresu skoku oraz sprawdzanie, czy skok się wykona do drugiej fazy.
- Zakładamy, że skok się nie wykona – pobieramy do potoku kolejny rozkaz.
- Jeśli skok się jednak wykonał musimy wstawić jeden „bąbelek” oraz wyczyścić rejestr IF/ID

Krok dalej: superskalarność

- Nowoczesne procesory mają zazwyczaj po kilka równoległych potoków. Takie procesory nazywamy *superskalarnymi*.
- Mają wobec tego po kilka jednostek wykonawczych (np. kilka kopii ALU)
- Układy zarządzające przydziałem rozkazów do poszczególnych potoków oraz wykrywające/usuwające hazardy robią się bardzo skomplikowane.

VLIW

- Inny pomysł – zrzucić problem rozdzielania rozkazów do potoków na kompilator
- Very Large Instruction Word: długa „paczka rozkazów” składająca się z kilku prostych rozkazów
- Kompilator zapewnia, że rozkazy z jednej paczki mogą być wykonane równolegle (czasem oczywiście nie uda się wypełnić całej paczki i trzeba zostawić wolne pola).
- Przykładem są procesory Itanium (architektura IA-64), chociaż intel klasyfikuje je jako EPIC (*Explicitly Parallel Instruction Computers*).

Potoki w procesorach Intelu

- potok pojawia się w modelu 486
- Pentium jest już superskalarny: dwa 5-etapowe potoki (wczytywanie, dekodowanie, generowanie adresu, wykonanie, zapisanie); za zapełnienie obydwu potoków odpowiadał kompilator.
- Pentium II miało już 12 etapów potoku, Pentium III - 14, a Pentium IV - 24.
- dla odmiany 64-bitowy procesor Itanium ma tylko 10 etapów potoku;

Itanium 2

- Dużo rejestrów.
- Potrafi wykonywać jednocześnie do 6 rozkazów
- Rozkazy 128-bitowe (3 sloty po 41 bitów + 5 bitów dodatkowych)
- Potoki 8-etapowe
- Jednostki wykonawcze:
 - 6 jednostek ALU całkowitoliczbowych, 1 przesuwająca
 - 2 * 2 jednostki zmiennopozycyjne (dod/mnoż , inne)
 - 6 jednostek wektorowych dla rozkazów multimedialnych
 - 3 jednostki skoków.
- Itanium 2 taktowany zegarem 1,5GH jest szybszy od procesorów superskalarnych taktowanych dwukrotnie szybszym zegarem!